

W

GROENDOEN

N
L

Rapport: Waar is de grutto ?

Maai Mei Niet

Kolganzenliefde

Werkgroep Groenbeheer Nootdorp - Leidschendam

GROENDOEN, 33e jaargang, nr. 1, maart 2022

niewsbrief van de

**Stichting Werkgroep Groenbeheer
Nootdorp-Leidschendam (WGNL)**

verschijnt tenminste 2 maal per jaar

redactie: Michel Hoogervorst,
Paul Joormann, vacature.

layout: Michel Hoogervorst

druk: SWL, Leidschendam

redactieadres:

Michel Hoogervorst
Doornenburg 49
2261 XC Leidschendam
tel. (070) 327 9437
m.hoogervorst@hetnet.nl
groendoen.redactie@wgnl.nl

bronvermelding illustraties:

voorp. Kievit vs. Bruine Kiekendief
Vogeldagboek.
p. 6 StaatsBosBeheer
p. 10 Jaap en Gertjan Roos
p. 11 demorgen.be
p. 12 Moorsmagazine
p. 15, 16 Frank Abilard
P. 16 Hans Damen
p. 00 WGNL, resp. Onbekend

volgende *GROENDOEN* oktober 2022
sluitingsdatum kopij: 1 sept. 2022

website: <http://www.wgnl.nl>

Inhoud

Van Bestuur	p. 2
Nationale Natuurwerkdag 2021	p. 3
Mei Maaien	p. 4
Rapport: waar is de Grutto?	p. 5
Gekapt hout herkenbaar	p. 6
Arboretum Trompenburg	p. 7
De eerste lentezon -en- Natuurbeleving: de merel	p. 8
Start aanvalsplan grutto !	p. 9
Kolganzenliefde	p. 10
De poelsnip	p. 11
Onterecht beschuldigd	p. 12
Uit het logboek van een vogelaar	p. 13
GroenDoenDoen	p. 14
Winter op Driemanspolder	p. 15
Voor u gesnoeid: tochtig vee	p. 16
Kunstwerkjes	p. 17
Respect voor vogelouders	p. 18
Oesterzwammen kweken	p. 19
Van lezers voor lezers	p. 20

REDACTIONEEL

Verantwoording

Publicatie van artikelen betekent niet automatisch dat de daarin vervatte meningen het inzicht van de St. WGNL weergeven.

Oproep en informatie aan te leveren stukjes

Deze uitgave van de **GROENDOEN** bevat nogal wat stukjes waarin de activiteiten St. WGNL naar voren komen. Graag ontvangen we ook de ervaringen van het afgelopen en het komende weidevogelseizoen.

Daarom:

EEN OPROEP AAN ONZE WEIDE- EN ANDERE WACHTERS

Schroom niet de bijzondere, ludieke of vreemde herinneringen die bij u bekend zijn vast te leggen en de lezers van de **GROENDOEN** te laten meegenieten. Ook als het geen mooi lopend verhaal is ontvangt de redactie graag uw bijdrage. Foto kan ook. Wij verzorgen dan de rest.

Aanwijzingen voor de auteurs: De grootte van uw digitale foto ca 700 kB.

1/2 Pagina tekst met 1 foto = 180 woorden

1 Pagina tekst met 1 foto = 380 woorden

2 Pagina's tekst met 2 of 3 foto's = 760 woorden

3 Pagina's tekst met 3 of 4 foto's = 1150 woorden

Is uw verhaal groter, lever het dan zo aan dat het kan worden geplaatst als twee aparte stukjes of als twee vervolgstukjes.

E-mail adres van de redactie: groendoen.redactie@wgnl.nl

Of via onze website <http://www.wgnl.nl>

MELDEN EERSTE EI

Martin van de Reep

De weidewachters van de W.G.N.L. die meedoen aan weidevogelbescherming worden opnieuw verzocht per vogelsoort het eerste ei, etc. dat zij vinden als volgt te melden:

Via het meldformulier op onze website: <http://www.wgnl.nl>

- of -

Telefonisch aan Martin v.d. Reep: 06 - 5475 8950

MEDEDELINGEN

van Bestuur

Digitale versie GroenDoen beschikbaar

Zoals eerder vermeld is de **GroenDoen** ook in digitale vorm beschikbaar. De digitale versie zal waar mogelijk in kleur worden uitgevoerd. Om de digitale versie te kunnen lezen dient u te beschikken over een (gratis te downloaden) pdf-lezer.

Natuurlijk ontvangt elke abonnee / lezer desgewenst de papieren versie. U kunt uw voorkeur kenbaar maken via het e-mailadres: groendoen.redactie@wgnl.nl

In 2022 mogelijk weer een WGNL-exkursie

Het bestuur hoopt in april / mei weer een WGNL-exkursie voor de vrijwilligers te kunnen organiseren. Gedacht wordt aan een interessante locatie waar groen en vogels centraal staan. Nu maar hopen dat corona geen roet in het eten gooit.

Bezorger GroenDoen gezocht

De GroenDoen-redactie is op zoek naar een bezorger van de **GroenDoen** voor de bezorgregio Voorburg. Wie helpt ons 2x per jaar de ca 10 bladen te bezorgen? Stuur uw e-mail naar: groendoen.redactie@wgnl.nl

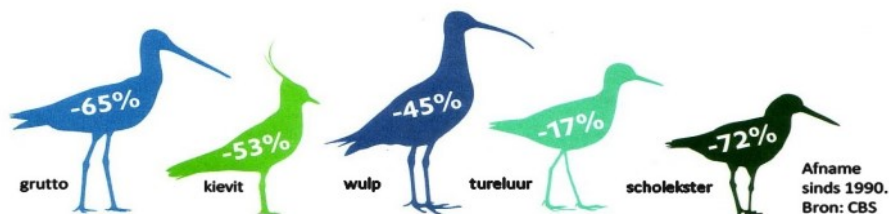
Meer zien en weer zien WGNL-activiteiten

Tijdens de coronaperiode van afgelopen jaar was niet veel mogelijk. Toch was er soms op beperkte schaal nog wel wat te doen. Ook eens een kijkje nemen? Werp dan een blik in ons online foto-album op de website:

www.wgnl.nl/fotoalbums/

AFNAME BIODIVERSITEIT

....

NATIONALE NATUURWERKDAG 2021

M.H.

De 21^e Natuurwerkdag

Zorg voor het landschap, zoals onderhoud aan (knot-)bomen, boomgaarden, het aanleggen van bloemenweiden en schoonmaken van poelen is steeds vaker in vrijwilligershanden. Mede dankzij vrijwilligers kan iedereen blijven genieten van een groene leefomgeving. In tegenstelling tot andere jaren werd afgelopen jaar de Natuurwerkdag gehouden op twee opeenvolgende dagen.

Basisscholen helpen mee

Op vrijdag 5 november j.l. was er extra aandacht voor de natuurwerkers van de toekomst. Speciaal voor leerlingen van basisscholen organiseerde de Natuurwerkdag klussen om de jonge generatie te laten ervaren hoe het is om buiten bezig te zijn in de natuur. Basisscholen in het hele land deden mee. Bijna 1800 leerlingen gingen aan de slag in de natuur.

Samen voor biodiversiteit

Op zaterdag 6 november gingen deelnemers aan de slag met onderhoud in de natuur. Dit is onmisbaar voor het in stand houden van de leefomgeving van veel (bedreigde) planten en dieren. Ook is behoud en herstel van natuurgebieden van belang voor de biodiversiteit.

De St. WGNL was één van de groene organisaties die een klus in Leidschendam ondersteunde. Hierbij waren 17 deelnemers aanwezig om in Park Rusthout onderhoud uit te voeren en wildgroei te verwijderen.

Samenwerking en resultaten

De Natuurwerkdag werd georganiseerd in samenwerking met de provinciale Landschapsbeheerorganisaties en de Provinciale Landschappen van LandshappenNL.

Resultaten:

- 14.470 deelnemers totaal
- 1777 leerlingen van basisscholen.
- 524 klussen werden uitgevoerd, waaronder:
 - 119 klussen t.b.v. inrichten leefomgeving van insecten.
 - 21 klussen t.b.v. bouwen / plaatsen insectenhôtels.
 - 72 klussen betrof het planten van bomen.
 - 159 klussen t.b.v. verbeteren leefomgeving kleine zoogdieren (egels, eekhoorns, enz.).

Voor onze deelnemers een succesvolle en fijne werkdag die door de Vrienden van Stadsstuin Rusthout werd ondersteund door hun locatie beschikbaar te stellen voor de lunch en te zorgen voor koffie en thee e.d. Waarvoor dank.

*Elk moment dat je je druk maakt over het verleden,
Gaat van je toekomst af.*

MEIMAAIEN

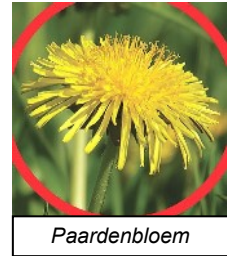
....

De 'Maai Mei Niet' maand

Laat je gazon in de maand mei voor de verandering eens groeien. In het kader van de campagne 'Maai Mei Niet' worden mensen in Engeland en België al jaren opgeroepen om het gras te laten staan. En het resultaat is dat er tien keer zoveel bijen te vinden zijn. Op initiatief van [De Bijenstichting](#) doet vanaf 2021 ook Nederland mee met de anti-maaicampagne. Op verschillende plekken in ons land wordt het gazon in mei niet meer gemaaid. In sommige gemeenten blijft wel meer dan 10.000 m2 aan gras onaangetast.

Buffet voor bijen, kevers en vlinders

In mei ontwikkelen de bloemen van diverse rozetplanten zoals paardenbloemen zich. Maai je in deze maand dan ben je de bloemen kwijt met alle gevolgen van dien. Door het gras om de vier weken te maaien wordt het een rijkelijk buffet voor belangrijke insecten zoals bijen, kevers, hommels en vlinders. Het resultaat is dat je uiteindelijk zelfs tot tien keer meer bijen kan aantrekken. Met name wilde bijen zijn hiermee geholpen. Een bijkomstige reden om het gras te laten staan is dat deze hierdoor ook beter bestand is tegen droogte en hoogte.

Paardenbloem

Met uitsterven bedreigd

We weten dat het helemaal niet goed gaat met de bijen en hommels in Nederland. En ook dat zij als superbesteduivers cruciaal zijn voor de productie van ons voedsel en voor het gehele ecosysteem.

Van de 359 soorten wilde bijen in Nederland is inmiddels 55% bijna of zelfs al volledig uitgestorven, en het ziet er naar uit dat die trend zich de komende jaren verder doorzet met grote gevolgen voor de bijenstand, de biodiversiteit en de lokale voedselproductie in Nederland.

Hoe kun je zelf bijdragen?

Door uw gazon een maand niet te maaien en te laten groeien zijn wilde bijen en vele andere insecten enorm geholpen. Kijk voor meer informatie op de website van [de Bijenstichting](#).

Hier tref je een pdf aan waarmee je de verschillende bloemen kan herkennen.

Bron: VV, foto's: Bijenstichting

Knoopkruid

Margriet

Scherpe boterbloem

RAPPORT: WAAR IS DE GRUTTO ?

M.H.

Aanpak bescherming weidevogels werkt niet

Het beleid om weidevogels zoals de grutto te behouden heeft niet gewerkt. In de afgelopen 20 jaar groeide de subsidie voor boeren om weidevogels te beschermen van € 4,2 miljoen in 2001 tot € 33,4 miljoen in 2020. Maar in diezelfde periode daalde het aantal broedparen grutto's van 60.000 tot 30.000. Conclusie weidevogelbeleid in de afgelopen 20 jaar: 8 x zoveel geld, maar de helft minder grutto's.

Conclusies

De Algemene Rekenkamer trekt de conclusie dat het weidevogelbeleid van de minister van LNV niet succesvol is in het rapport "Waar is de grutto?" van 14 dec. 2021. Daarin zijn de resultaten bekeken van verschillende maatregelen die boeren kunnen nemen om weidevogels te beschermen en de subsidiegelden die daarmee zijn gemoed.

Ook is in kaart gebracht waar dat gebeurt en hoe groot dat gebied is ten opzichte van het totale gebied dat geschikt kan zijn voor weidevogels. Uit het onderzoek blijkt dat dit maar 15% is.

Boeren voeren maatregelen met meeste effect bijna niet uit

Boeren kunnen kiezen uit verschillende maatregelen om weidevogels te beschermen. Uit het rapport blijkt dat zij vooral kiezen voor 'legselbeheer'. Ze geven dan bijvoorbeeld aan waar op hun land nesten van weidevogels zitten om te voorkomen dat ze er met hun tractor overheen rijden. Alleen heeft de grutto niet veel aan die maatregel als er geen plas-dras in de directe omgeving is. *Zie bijgaande tabel op volgende blad.*

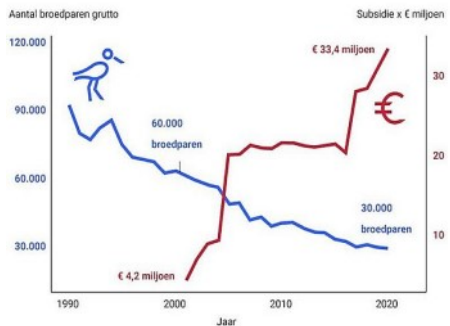
Waar de grutto wel iets aan heeft, is de weilanden natter maken door verhoging van het waterpeil en aanleg van greppels waarin het water blijft staan. Weidevogels kunnen dan meer voedsel vinden om hun kuikens groot te brengen. Maar daar kiezen de boeren juist weer heel weinig voor.

Boeren inzet OK, maar kansen beter benutten

Volgens de Algemene Rekenkamer ontbreekt het de boeren niet aan inzet, maar moet de minister er meer op aansturen dat zij de kansen benutten om het aantal broedparen grutto's weer te laten stijgen. Nederland is een belangrijk land voor de grutto: de helft van alle grutto's in de wereld broedt hier. Andersom is de grutto belangrijk voor Nederland, verkozen tot nationale vogel.

De subsidies stijgen en toch daalt het aantal grutto's

Subsidie-uitgaven van 2001 t/m 2020. Aantal broedparen grutto's vanaf 1990.

(bron: Netwerk Ecologische Monitoring, Sovon, provincies en CBS)

Het effect van de maatregelen is weergegeven op de volgende bladzijde.

>>>

Overzicht van het effect van de maatregelen.

Maatregel	Grootte gebied met maatregel (Hectare)	Effect van de maatregel
Legselbeheer	46.659	+
Grasland met rustperiode	14.136	++
Ruige mest	13.093	++
Kruidenrijke grasland	5.496	++
Hoog waterpeil	1.308	+++
Extensief beweid grasland	1.177	?
Kuikenvelden	898	?
Plas-dras greppels	415	+++

Tabel:

Maatregelen om weidevogels te beschermen. Grootte van het gebied waar de maatregel wordt genomen in hectaren (bron: RVO), afgezet tegen het effect ervan (bron: onder meer Wageningen University & Research).

Publicaties: [Naar het rapport](#)

<https://www.rekenkamer.nl/publicaties/rapporten/2021/12/14/waar-is-de-grutto>

Bron: Nieuwsbericht/rapport | 14-12-2021
Algemene rekenkamer

GEKAPT HOUT HERKENBAAR

....

Hout met QR-code

Bosbeheerders krijgen veel vragen en opmerkingen over stapels hout die in het bos liggen. Een veelvoorkomende misvatting is dat een groot deel wordt verwerkt als biomassa of als brandhout.

De Algemene Vereniging Inlands Hout (AVIH) heeft samen met Staatsbosbeheer 7 labels ontwikkeld voor gebruik op stapels hout in het bos. Hiermee wordt meer duidelijkheid gegeven over de bestemming en verwerking van Nederlands hout.

Kom je een stapel hout tegen dan kan je nu zelf de QR-codes scannen en zien waar de in het bos opgestapelde stammen hout naartoe gaat of wordt verwerkt.

ARBORETUM TROMPENBURG

Wim Visser

Trompenburg is een prachtig aangelegde plantentuin met een grote collectie bomen, struiken, vaste planten, bollen en knollen. Het park is ca 8 ha groot en kan het hele jaar bezocht worden. Je kunt hier heerlijk rustig wandelen tussen meest prachtige bomen en struiken.

Begin november j.l. met coronaregels, ben ik hier met Jac wezen wandelen.

Als bomen- en struikenliefhebber is het genieten van de vele soorten, vormen en kleuren. Fotograferen is bijna een must.

Kakifruit

Bij een vrij breed uitlopende boom stond een man heel geïnteresseerd te kijken. Dus wij ook natuurlijk. Er hingen vrij grote geel/oranje vruchten aan. Onze "voorganger" wist te vertellen dat het kakifruit was. Nu eet ik die vruchten ieder jaar zo tegen het einde van het jaar, maar wist niet dat ze in ons land ook goed kunnen gedijen. Als land van herkomst staat meestal een land aan de Middellandse zee, waar het gemiddeld toch wat warmer is dan hier. Vaak is Israël (Sharon fruit) vermeld op de verpakking.

Wikipedia vermeldt: de persimmon is de eetbare vrucht van een aantal soorten bomen van het geslacht Diospyros. De meest gekweekte soort hiervan is de oosterse persimmon, Diospyros **kaki**. Vandaar de naam kakifruit en dit spreekt trouwens ook lekkerder uit.

Overigens, kakifruit is rijp wanneer de schil er oranje-rood, glazig en overrijp uitziet. De vrucht voelt dan zacht aan. Hij is sappig en zeer zoet van smaak. De kakisoort sharon kan zowel stevig als overrijp gegeten worden en bevat geen looizuur als ie nog niet goed rijp is. Dat is bij ander soorten wel het geval. Je kunt ze met schil en al eten.

Voedselbos

Aan de overzijde van het park ligt ook een deel van Trompenburg dat in ontwikkeling is als voedselbos. Maar volgens infoborden duurt die ontwikkeling zo'n 20 jaar en gaat tenminste nog 10 jaar duren. Met je kaartje dat je bij de ingang krijgt, kan je het park uit, naar de overzijde (voedselbos) en weer terug.

Afwisseling

Als je de hele winter met wilgen, elzen en essen bezig (geweest) bent, is die vele soorten, kleuren, vormen en maten bomen en struiken ook een welkome afwisseling

De museumjaarkaart is hier ook geldig, maar de VIP-kaart van de vriendenloterij niet. Parkeren kan je vlak bij de ingang, die is aan de Honingerdijk 86 Rotterdam (Kralingen) naast voetbalclub Excelsior.

DE EERSTE LENTEZON

. . . .

Barst, het is lente

Het zal u niet ontgaan zijn: half februari is de lente losgebarsten. Hoe kom je er dan met enige zekerheid achter dat het aan het barsten is? Door te luisteren.

Merels zingen, groenlingen knarsen, spreeuwen neuriën, mezen pompen, lijsters soleren in driewerf, duiven koeren, vinken slaan, roodborstjes riedelen, ooievaars klepperen, spechten roffelen, leeuweriken jubelen, koekoeken koekoeken, eenden snateren en meerkoeten gillen moord en brand.

De kikkers worden dan wakker, maar kwaken nog niet en de padden en salamanders zoeken het water op. Hommels en de overwinterende vlinders (kleine vos, dagpauwoog, citroenvlinder en gehakelde aurelia) die de winter hebben overleefd vliegen voorzichtig uit op zoek naar calorieën.

De echte winterstilte is voorbij. Dan breekt het los in de natuur (die nog over is....)

Geïnspireerd door Natuurdagboek.

(noot Red.)

Volgens Bee Foundation leven er alleen al in Nederland 360 soorten wilde bijen.

NATUURBELEVING: DE MEREL

. . . .

Mijn Mereljaar

Afgelopen jaar zat bij mij in de tuin, diep verscholen in een struik, een merelnest. Niet veel later bleek in dezelfde struik, nauwelijks een meter hoger en wat meer aan de rand, zich een vinkennest te bevinden. Die laatste was dus beter zichtbaar.

Op zeker moment werden in het merelnest al jongen gevoerd en de vrouwtjesvink broedde onverstoord verder.

Tot op een dag de merelman de vrouwtjesvink uit haar nest duwde. Hij nam een eitje uit het nest in de bek en vloog daar mee weg. Een eindje verderop begon hij het ei te slopen om vervolgens met de inhoud van het ei, met iets dat leek op een foetus, naar het eigen nest te vliegen.

De vink keerde terug naar haar nest om verder te broeden, maar werd uiteindelijk op dezelfde manier tot drie keer toe van haar eitjes beroofd.

Op internet was een situatie gemeld dat een mussennest plotseling was leeggeroofd en er een merel bij het nest werd aangetroffen.

Dit is natuurlijk geen onomstotelijk bewijs, maar de merel was de verdachte. Anderen meenden dat de zondebok wel een ekster moet zijn geweest. Immers, merels zijn aardige vogels, toch?

Alhoewel, merels lusten wel graag een stukje vlees. En het lijkt me voor de gedupeerde vink of mus ook niet uit te maken door wie ze worden gegeten. Voor de vrouwtjesvink is het wel een beetje sneu. De mannetjesvink is nergens te zien, terwijl bij vinken het mannetje meestal (een beetje?) meehelpt met voeren.

Advies: zoek een andere vent.

*Naar een verhaal van
Marlies van de Ven*

START AANVALSPLAN GRUTTO !

. . . .

Goed nieuws voor weidevogels

December 2021. In reactie op vragen van Kamerlid Tjeerd de Groot (D66) maakte toenmalig minister Schouten van LNV bekend, dat de financiering van het Aanvalsplan Grutto voor de eerste jaren geregeld is. Dat betekent dat de overheid tot 2027 bijna 70 miljoen euro extra steekt in de redding van grutto en andere weidevogels.

Noodzakelijke maatregelen

Minister Schouten deed deze toezegging tijdens het Commissiedebat over de Nederlandse invulling van het Europese landbouwbeleid met de Tweede Kamer. Hiermee kan het aanvalsplan de komende jaren in een groot aantal weidevogelgebieden van start.

In deze gebieden kunnen grote delen van het grasland een hoger waterpeil krijgen, kruidenrijk worden ingericht en laat worden gemaaid. Allemaal maatregelen die noodzakelijk zijn om weidevogels in Nederland te redden. Dit vergt aanpassingen in hoe boeren hun land bewerken. Het plan voorziet in een verdienmodel waardoor zij dit kunnen doen. Met de toezegging van de minister kan het plan goed van start gaan.

Grote stap

Voor een volledige realisatie in alle vierendertig 'kansgebieden' voor de grutto zal meer moeten gebeuren. Vanuit onder andere de zuivelketens wordt een bijdrage voor het plan gevraagd.

Bovendien is het van belang dat er garanties voor langdurige financiering komen. Langdurige zekerheid is voor boeren van belang om te kunnen investeren in een echt weidevogelvriendelijke bedrijfsvoering.

Daarvoor is het nieuwe kabinet aan zet. Met deze in december gedane toezegging kan een grote stap worden gezet in de goede richting.

Bron: VBN

HOUTSNIP IN DE KOU

M.H.

In Engeland heeft men door ringonderzoek kunnen vaststellen dat er jaarlijks ca 750 duizend houtsnippen overwinteren. Maar hoe vergaat het ze in de rest van Europa?

In Europa worden jaarlijks rond de vier miljoen houtsnippen geschoten. Het merendeel (ongeveer 1,2 miljoen) legt het loodje in Rusland. Frankrijk is met ca 1,1 miljoen een goede tweede, direct gevolgd door Italië waar ca 1 miljoen houtsnippen worden buitgemaakt. En wij maar verbaasd reageren als er weer een soort "het loodje dreigt te leggen".

Bron: De Jager; foto: Ortolantje.nl

KOLGANZENLIEFDE

M. H.

Kolganzen zijn extreem monogaam

Kolganzen (*Anser albifrons*) zijn grijsbruine ganzen die sterk doen denken aan de grauwe gans, maar hij is iets kleiner. Opvallend is zijn karakteristieke witte bles (de kol) rond de snavel en zwarte onregelmatige strepen (de streepjescode) op de borst. De snavel van de kolgans is niet oranje maar roze.

Bij jonge vogels zijn de zwarte strepen en de witte bles nog niet aanwezig. Dit maakt in het najaar het tellen eenvoudiger.

In het voorjaar trekken er veel naar hun ruim 4000 km verder gelegen broedgebieden in noord Siberië, naar de arctische toendra of naar het eilandje Kolgoejev. Een ander deel heeft voorkeur voor Groenland.

Virtueel meevliegen

In 2018 is door Sander Moonen van Wageningen Research voor onderzoek in Friesland een paartje kolganzen voorzien van een halsband (nr 476 en 477) met zender. Sindsdien vliegt hij al een paar jaar virtueel met hen mee. Twee keer per dag stuurt de halsband de vluchtdata op via het gsm-netwerk. Meestal gaat de halsband kapot na twee of drie jaar of de gans legt het loodje, maar dit kolganzenkoppel stuurt al 4 jaar informatie.

Ontroerend stelletje

Ontroerend is te zien dat deze twee altijd samen vliegen, nooit meer dan een paar meter van elkaar. Dit stel blijkt nog monogamer dan monogaam. En ze lijken windmolens te ontwijken. Na een verblijf van bijna 6 maanden in Rusland keren ze weer terug om te overwinteren. Het gras is hier voedzaam en ruim voorhanden.

Afgelopen voorjaar vertrokken ze op 23 maart richting Rusland. We zagen dat ze onderweg maar drie keer een pauze namen langer dan drie dagen.

Op 23 mei arriveerden ze op Kolgoejev om te broeden om dan op 8 augustus weer te vertrekken naar Nederland. Dat is krap, want de broedtijd is 28 dagen en dan duurt het nog bijna 7 weken voordat de jongen vliegklaar zijn. Mogelijk is er met het broedsel iets misgegaan. Dit lijkt te worden bevestigd als ze in oktober worden gespot zonder jongen.

Opmerkelijk

Op de heenreis is iets opmerkelijks gezien. In Polen vliegen ze niet door naar het oosten, maar opeens vlogen ze in zuidelijke richting. Mogelijk zijn ze met een verkeerde groep meegevlogen. Dit omvliegen kostte ze een dag. Het blijft een raadsel hoe ze wisten dat ze niet goed zaten en hun koers corrigeerden. Wie van de twee daar achter kwam en wie uiteindelijk ingreep blijft een raadsel.

Verder blijkt uit ringonderzoek dat een gans al 18 keer op en neer gevlogen is naar Rusland.

Een andere gans werd op 23 december 1999 geringd in de Lithse polder. Jaarlijks kwam zij uit de Russische broedgebieden naar West-Europa en deed ieder jaar enkele vast locaties aan. De laatste waarneming werd gedaan op 16 februari 2015. Dus ze is minstens 16 jaar oud geworden, want ze werd pas geringd toen ze al volwassen was.

Naar een verhaal van Annemarie Haverkamp

DE POELSNIP

....

Een bijzondere trekvogel

Dwaalgast in Nederland, voor het laatst hier gezien op de achterkant van het 100 gulden biljet.

Nederlandse en Zweedse onderzoekers vangen sinds enkele jaren poelsnippen met een fijnmazig 'mistnet'. Ze voorzien de Zweedse vogels van een minuscule chip aan hun poot. Die chip registreert naast licht en donker de tijd. Wanneer ze de vogel een jaar later opnieuw vangen kunnen ze de chip van de poot halen en met redelijke nauwkeurigheid herleiden waar de vogel van dag tot dag was. De daglengte zegt iets over de positie noord-zuid en zon-op zon-onder iets over de positie oost-west.

Poelsnip: snelste trekvogel

Poelsnippen lijken op onze watersnip, maar hun gedrag is heel anders. Het baltsgedrag is een bekend schouwspel, maar waar de noordelijke poelsnippen overwinteren was nog onbekend. In 2010 werd de eerste poelsnip met chip teruggevangen. Die had meteen een ongelooflijke verrassing in petto. De gegevens in de chip suggereerde dat de vogel aan het eind van zijn broedseizoen in niet meer dan 60 uur van centraal Zweden naar de Sahel in Afrika zou zijn gevlogen. Men kon het niet geloven, maar twee andere vogels met een chip lieten precies hetzelfde beeld zien: non-stop vluchten van 4000 tot 7000 kilometer in 60 tot 90 uur. Dat is ongekend voor een trekvogel: een gemiddelde snelheid van ca 80 kilometer per uur. Dat maakt ze tot de snelste trekvogel op aarde.

(Kolgans)

Poelsnip: hoogste trekvogel

Eind juni dit jaar volgde nog een bijzonder vervolg op dit verhaal. De nieuw gebruikte chips konden ook luchtdruk en daarmee vlieghoogte registreren. De voor de corona-stop teruggevangen vogels lieten vlieghoogtes zien van 6000 tot ruim 8000 meter, vliegend in een jojo-patroon. 's Nachts vliegen ze op ca 2000 meter en op de dag op gemiddeld 4000 meter, met uitschieters tot grote hoogte. Ter vergelijking: onze grutto is ook een vrijwillige hoogvlieger tot 5000 meter. Maar waarom trekken ze zo hoog? Op 6 km is de hoeveelheid zuurstof gehalveerd en moeten de vogels harder werken om in de ijle lucht te kunnen vliegen. Er moet een goede reden zijn. Diverse afwegingen zijn gemaakt, maar die konden niet verklaren waarom de vogels 's nachts lager vliegen en alleen overdag zo hoog stijgen. >>>

(Poelsnip)

Trekken is grote inspanning

Blijft over: de grote verschillen in temperatuur. Spieren van trekkende vogels produceren veel warmte. Als je die warmte moet kwijtraken door verdamping verlies je onderweg te veel vocht. Ook de zon warmt ze nog eens op. Lang en intensief sporten vergt koeling. Die warmte kunnen ze alleen kwijtraken door vliegen bij kou, dus op grote hoogte. Wordt het 's avonds te koud dan laten ze zich gewoon een paar kilometer zakken. Trekvogels zijn tot veel in staat. We moeten dus hun capaciteiten niet onderschatten.

De recordhouder

Toch is de poelsnip geen recordhouder. De hoogst gemeten individuele vogel is een Rüpelsgier die op een hoogte van ca 11.000 meter in botsing kwam met een verkeersvliegtuig.

Bron: Rob Buiters, Trouw

ONTERECHT BESCHULDIGD

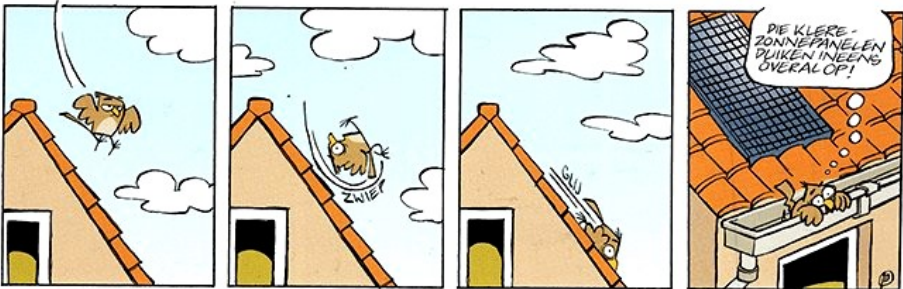
M.H.

Goed of fout?

Normaal gesproken roeien roofdieren hun prooien niet uit, doch des te vaker krijgen ze er de schuld van. Maar in werkelijkheid maken wij mensen het leven van de weidevogels onmogelijk. Waarmee we de roofdieren de kans geven te de genadeklap te geven. Want als weidevogels geen ruimte meer hebben, op een paar gebiedjes na, dan zitten ze in die gebiedjes al gauw op een kluit. Zou u als roofdier een levenloos weiland kiezen of naar dat ene veldje met al die vogels gaan? Daar zit dan de hele populatie onder tandbereik.

Hermelijnen zijn relatief zeldzaam en zij jagen bij voorkeur niet op vogels. En als er vossen zijn, zijn de hermelijnen terughoudend. Hermelijnen willen woelratten, maar ook dekking. En woelratten leven langs sloten in vochtige terreinen. Hoe zit dat dan?

Weidevogelgebieden zijn vochtiger dan de ontwaterde raaigrasvelden van tegenwoordig, dus trekken de hermelijnen de toevluchtsoorden van de weidevogels in die tegen de intensievere landbouw worden beschermd. Kortom: wie doet er iets fout? Doen wij mensen dat of zijn het de roofdieren?

UIT HET LOGBOEK VAN EEN VOGELAAR

. . . .

Concurrentie onder vogelaars

In de jaren vijftig woonden wij op een boerderij, zo'n vijftien kilometer van de stad. Aan de stadsuitbreiding was men nog niet begonnen. We groeiden op midden in de velden en waren echte natuurmensen. Kievitseieren rapen was nog traditie en voor ons een spannende en intense activiteit. Na het terugkeren van de kieviten gingen de gesprekken aan tafel nergens anders meer over.

We waren zo'n tien tot twaalf jaar en ik sliep nog samen met mijn broer in een tweepersoonsbed op een kamertje onder het dakraam. Bij droog weer stond het raam open, want aan het zingen van de kieviten konden we horen of ze al toe waren aan het leggen van eieren. Staand op ons bed volgden we om de beurt het gedrag van de vogels op weg naar een mogelijk nest dat dan de volgende ochtend meteen zou kunnen worden opgezocht. Niet veel later vielen we van opwinding in slaap.

Drukte bij zonsopgang

Er waren meer eierzoezers en de concurrentie was groot. Dat leidde 's ochtends vaak tot veel activiteit in het veld. Immers, tot zonsopkomst zaten de wijfjes nog op het nest en waren ze het makkelijkst te traceren.

Op een morgen maakte ik voor schooltijd nog een ronde. Ik tuurde de smalle percelen af en zag hier en daar een kievit omhoog komen. Eén exemplaar bleef echter trouw in broedhouding zitten. Vanachter het hek hield ik haar goed in de gaten. Ondertussen kwam over het tegenoverliggende perceel een andere eierzoezer aanlopen die dezelfde vogel opmerkte. Ook hij bleef staan afwachten. Beiden wilden we het eitje.

Frustratie

Hoe zou dit aflopen? Ik moest naar school en hij naar zijn werk. Bij de eerste beweging van de kievit zette mijn concurrent er de pas in. Nu kon ik niet achterblijven. Omdat ik eerst nog over het hek moest trok ik aan het kortste eind.

Bij het nestkuiltje aangekomen bleek er nog geen ei te zijn. Uit pure frustratie zette de man zijn hak in het nest zodat de kievit opnieuw zou moeten beginnen. Kennelijk dacht de man: "Ik niet, dan jij ook niet!" We zeiden niets tegen elkaar en gingen elk onze eigen weg.

Spanning en geluk

Na schooltijd kon ik het niet laten om toch even een kijkje te gaan nemen op de plaats waar het nest zich bevond. Tot mijn verbazing bleek er een mooi groen gespikkeld ei in te liggen. De afdruk van de laars was nog duidelijk zichtbaar. Kennelijk had de kievit hoge legnood gehad en was teruggekeerd. Zo werd ik die keer alsnog de trotse bezitter van het eerste eitje.

Als ik er aan terugdenk ervaar ik opnieuw de spanning van die bewuste dag.

GROENDOENDOEN

Michel Hoogervorst

De redactie aan het werk

Er komen bij de redactie nog wel eens vragen over het maken van de GroenDoen en welke voeten dat in de aarde heeft. Daarom maar eens een indruk van de werkzaamheden die noodzakelijk zijn voordat de GroenDoen bij de 'bezorgers' kan worden afgeleverd.

Kopij verzamelen

Het begint natuurlijk allemaal met het verzamelen van mogelijke inhoud (artikelen, stukjes tekst en foto's). Het liefst van lezers, want die hebben voorrang. Inmiddels wordt e.e.a. al verwerkt.

Zijn alle artikelen netjes passend gemaakt en de nodige plaatjes erbij gezocht dan wordt een proefexemplaar afgedrukt en eventueel nog aangepast.

Afdrukken / printen

Is een eerste afdruk naar wens dan kan de hele oplage worden geprint. Voordat de bladen apart in de vergaarmachine worden gelegd worden ze eerst nog op de trilplaat (een soort omgekeerde trillend piramide) netjes opgestapeld.

Samenstellen

In de vergaarmachine worden de gesorteerde bladen één voor één uitgenomen en samengesteld tot de gewenste boekjes.

(De vergaarmachine)

Vouwen en nieten

De boekjes moeten nog van nietjes worden voorzien en gevouwen. Vaak onder handmatige begeleiding voor een beter resultaat.

(De vouw- en nietmachine)

Bezorging

Niet onbelangrijk zijn onze bezorgers. Zij besparen de WGNL de portokosten, waarvoor onze dank.

WINTER OP DRIEMANSPOLDER

Frank Abilard

Januari 2022. Zelfs al is de winter schraal, de Nieuwe Driemanspolder ligt toch bijna dagelijks op mijn fietspad. Ook al zijn er veel minder wintergasten dan in voorgaande jaren, minder wintertalingen, nonnetjes, brilduikers, pijlstaarten, buiten zijn blijft een heerlijkheid!

Ook zo'n grijze zondag in januari moet ik onderweg. Eerst de Kostverlorenweg af. Die leuke naam, waar de turfstekers naartoe werkten, de grens Delfland Rijnland. Turf op de weg, laatste spade in de grond, arbeid voorbij. Delfland, zandgrond.

Maar dan fiets ik toch weer even naar de Zoetermeerse kant. Ik heb zowaar de telescoop mee. Ik zet hem op en vind tussen de groep kokmeeuwen, de rosse franjepoot! Hij zit er nu al dik een maand. Eerder zat hij zelfs zo dicht bij dat hij op drie meter voor bijna elke cameraalens voorbij zwom. Driftig rondjes draaiend, insecten en kleine kreeftjes etend. En nog steeds komen er mensen van alle windstreken voor hem!

(Rosse franjepoot)

Eerder afgelopen week ook weer een mooie vogel. Gemeld op de Meeslouwerplas, geslapen op het eiland aldaar, en de volgende morgen mooi over de N3mp: de zeearend, de vliegende deur!

Zeker we zijn verwend geworden. Op de scheiding van het Leidschendamse deel en het Zoetermeerse heeft ook een be-

hoorlijke tijd een juveniele sneeuwgorse gezeten. Sindsdien noemen we het pad dan ook 'Sneeuwgorspad'.

Zo ook aan de Leidschendamse kant waar nog heel lang in de herfst een jonge koekoek huisde. Hij deed zich volop te goed aan de prachtige rupsen van de kamillevlinder.

(Jonge koekoek)

Sindsdien noemen we dat stukje waar hij zat dan ook het Koekoekslaantje!

Daar trof ik vlakbij op een grijs-gure dag een mij bekende vogelaar die foto's maakt van een roofvogel. Toen ik hem genaderd was, wees hij me de vogel in de lucht.

'Wat denk je?' Vroeg hij. Voegde eraan toe, 'als ik het goed heb, een absolute curiositeit voor hier!'

Ik zag de vogel alleen maar verder van ons wegvliegen. Ik gokte, een wespen-dief?

'Nee.'

'Wat dan wel.'

'Een slangarend!'

En nu, nu de dagen weer lengen, verlangen we weer naar het voorjaar. >>>

Als het voorjaar zo mooi als afgelopen jaar komt, kunnen we volop genieten van alle soorten kwikstaarten. Van prachtige steltlopers, kluten, grutto's, Temmincks strandloper, kemphanen, groenpootruiters, kleine- en bontbekplevieren! En wie weet welke bijzonderheden nog meer. Stel dat er flamingo's landen!

(noot Red.)

De Temmincks strandloper is vernoemd naar Coenraad Jacob Temminck (1778—1858), één van de beroemdste Nederlandse ornithologen. Hij was de eerste directeur van het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden. Tegenwoordig bekend als 'Naturalis'.

Hij heeft een aantal vogelsoorten voor het eerst beschreven en vernoemd naar zijn vader Jacob, in die tijd ook een bekende vogelkenner. Immers, je mag nieuwe soorten niet naar jezelf benoemen.

Als eerbetoon zijn veel later een aantal vogels wel naar Temminck jr. vernoemd. Onder meer de Temmincks strandleeuwerik en de Temmincks honingzuiger.

(Temmincks strandloper)

VOOR U GESNOEID: tochtig vee

Red.

Waarom heet een opgewonden koe tochtig?

Het Etymologisch woordenboek van het Nederlands vermeldt dat eeuwen terug het woord "tocht" als synoniem werd gebruikt voor het woord "begeerte". Inmiddels is deze betekenis niet meer in gebruik. Alleen het woord "hartstocht" kennen we nu nog als overblijfsel hiervan.

Maar hoe zit het dan met de koeien?

Hier wordt het oud-Nederlandse woord "tochtig" nog wel gebruikt om aan te geven dat het dier opgewonden (ofwel bronstig) is en bereid is om te paren.

De koe heeft een ongeveer drie weken durende periode waarin dat het geval is. Je merkt dat aan de koe omdat ze zelf dieren bespringt of dat ze bij aanwezigheid van een stier zelf blijft staan als de stier haar wil bespringen.

Andere verschijnselen van tochtigheid zijn de productie van vaginaslijm, het aan het geslachtsdeel van een soortgenote ruiken of door de kop op het achterste van een andere koe te leggen. Ook loeien ze vaak meer dan normaal.

Het is kort vóór, tijdens of na de tocht dat de koe kan worden bevrucht en drachtig kan worden.

KUNSTWERKJES

Michel Hoogervorst

Vogels op postzegels

Al eerder was ik van plan om in de GroenDoen iets te gaan doen met postzegels die onze vogels als beeltenis hebben. Zowel nationaal als internationaal is op dit gebied veel te vinden. Ik nodig dan ook onze lezers uit een bijdrage te leveren die we in een reeks van afleveringen kunnen opnemen in de GroenDoen. Een mooie postzegel met daarbij het land van herkomst, een beschrijving van de zegel, de kunstenaar en andere wetenswaardigheden maken het geheel interessant voor de lezers. Hieronder volgt als voorbeeld de eerste bijdrage.

De Zomerzegels van 1961

Op 24 april 1961 werden de traditionele zomerzegels voor dat jaar uitgegeven. De hier getoonde Kievit is een afbeelding uit een serie van vijf typisch Nederlandse vogels.

De ontwerpen zijn van de Veeerse tekenaar en graficus Dirk van Gelder (1907-1990).

Ik heb voor een zegel uit deze serie gekozen omdat er nogal wat commotie was geweest bij de voorbereidingen. Zo was er een voorstel van Directeur-Generaal Bast om op de zegels de namen van de vogels te vermelden. Bij een vorige serie met Nederlandse bloemen had men vragen had gekregen van het publiek.

Maar van Gelder weigerde om die namen erbij te zetten ("is toch geen gezicht?") en ook drukkerij Enschedé was geen voorstander zodat het voorstel niet werd opvolgd.

Ik zet hier dan toch wel even die namen op een rijtje:

- 4 cent: Zilvermeeuw, *Larus argentatus***
- 6 cent: Scholekster, *Haematopus ostralegus***
- 8 cent: Wulp, *Numenius arquata***
- 12 cent: Kluut, *Recurvirostra avocetta***
- 30 cent: Kievit, *Vanellus vanellus*.**

Het Comité Zomerzegels deed er alles aan om de verkoop te stimuleren. Dirk van Gelder werd ook gevraagd om Maximumkaarten (prentbriefkaarten met hetzelfde onderwerp als de postzegel) te ontwerpen. Het resultaat voor de kievit is hierbij ook afgebeeld.

De afbeeldingen van de prentbriefkaarten zijn gebaseerd op voorstudies van de ontwerper. >>>

Dirk van Gelder kreeg voor deze ontwerpen een extraatje van 500 gulden naast zijn beloning van 4000 gulden voor het ontwerpen van de 5 zomerpostzegels. De totale verkoop (frankeerwaarde plus toeslag) was ruim 1.000.000 gulden.

Dirk van Gelder, geboren in Scheveningen/Den Haag, leefde achtereenvolgens in Scheveningen (1907-1938), Veere (1938-1963) en in Den Haag (1963-1990). Hij volgde geen speciale opleidingen en was autodidact. In 1952 werd hij docent grafische vakken bij de Haagse Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten.

Naast de hier genoemde ontwerpen van de zomerzegels van 1961 was hij ook betrokken bij de Kinderzegels van 1940, de Zomerzegels van 1952, en ontwierp hij 2 emissies voor Nederlands Nieuw-Guinea (Leprazegels van 1956 en Kinderzorgzegels van 1957), alsook een zegel voor de Verenigde Naties van 1954.

(noot Red.)

Een maximumkaart is een prentbriefkaart met een (afgestempelde) postzegel op de beeldzijde die verband houdt met de afbeelding van de kaart. Het is de bedoeling dat ook de afstempeling hiermee in verband staat. De term maximumkaart verwijst naar de maximale samenhang tussen prentbriefkaart, postzegel en afstempeling; deze term werd rond 1930 al gebruikt.

RESPECT VOOR VOGELOUDERS

M. H.

De offers van de kerkuil

Het krijgen van jongen gaat vogelouders niet in de koude kleren zitten. Na het broedseizoen zien ze er vaak verfromfaaid uit. Dat kan haast niet anders als je vele weken voor je jongen in touw bent.

Ook moeder kerkuil heeft heel wat te verduren, want ze moet haar jongen op een aparte manier voeren. Vaak is het een muis die verwerkt moet worden. Als eerste onthoofd ze de muis en eet de kop zelf op. De zachte delen zoals de darm en kleine stukjes vlees geeft ze aan het jong. De overige harde delen werkt ze weer zelf naar binnen. De eerste dagen duurt zo'n voeding tot wel een uur. En dan te bedenken dat ze vaak vier tot zeven kuikens heeft. Die jongen hebben dan weer wel verschillende leeftijden, dus is het voeren daarvan niet allemaal even bewerkelijk, maar toch... je moet het maar doen. In de derde week zijn de jongen groot genoeg om kleine prooien zoals spitsmuizen in zijn geheel naar binnen te werken. In de tussentijd beperkt het mannetje kerkuil zich tot de jacht en voert niet.

Kerkuilen jagen vooral op woel- en andere soorten muizen en daarvan brengen ze per nacht (afhankelijk van de grootte) tot wel 14 stuks naar het nest. Dat weten we door het webcamproject 'Beleef de Lente' van Vogelbescherming. Natuurlijk is het aantal prooien wel afhankelijk van het aantal jongen en hun leeftijd. Het aan de lopende band jagen voor jezelf en de uilskuikens is al een uitdaging, maar ook het voeren neemt nogal wat tijd in beslag. En dan te bedenken dat een volwassen uil wel 4 tot 8 prooien moet eten om zelf in conditie te blijven. Het is een hele opgave.

OESTERZWAMMEN KWEKEN

Peter Peeters

Zelf oesterzwammen kweken

De Gewone oesterzwam (*Pleurotus ostreatus*) is een algemene soort die je kunt aantreffen op dode stammen van loofbomen of op wondplekken van levende bomen (voornamelijk beuk, populier en wilg). De hoed is 5-20 cm en is breed en gewelfd. De kleur varieert van beige-grijs, staalgrijs tot blauwgrijs of bruingrijs, naarmate ze ouder worden verbleken de kleuren. De lamellen zijn wit(tig) en lopen af op de steel zonder duidelijke begrenzing. De steel heeft dezelfde kleur als de lamellen en is zeer kort en relatief dik. Je kunt ze vinden van oktober tot in januari, mits het nog niet te hard vriest. Alle oesterzwammen geuren champignonachtig.

De oesterzwam is een smakelijke paddenstoel met stevig vlees en een aangename smaak. Door het stevige vlees is hij ook uitermate geschikt voor langere bereidingen, zoals de verwerking in stoofpotjes en ragouts. Het vruchtvlies zal redelijk stevig blijven en wordt niet zompig of slijmig zoals sommige andere paddenstoelen. Het best kan men de jonge zwammen oogsten, die hebben de fijnste textuur. Oudere exemplaren worden al snel te stevig of zelfs taai.

Bron: Wildpluk wiki

Voor het kweken van oesterzwammen kunnen behalve stammetjes ook andere organische bronnen worden gebruikt. De commerciële kwekers werken met als basismateriaal stro. In stedelijke gebieden zijn er kwekers die koffiedik ophalen bij de horeca. Ik heb zelfs een foto gezien van een oesterzwam die gegroeid was op sigarettenpeuken.

Zelf ben ik gaan hobbyen met oesterzwammen op koffiedik. Uit de koffieauto-maat op mijn werk komt al snel 10 kg van dit spul per week. In het begin liep de kweek niet zo soepel. Ik had last van vliegjes en andere schimmels. Maar gaandeweg ging het beter. Op de foto is een kweek te zien in een bouwemmer. Ik kon 6 ons zwammen oogsten in de 1^e vlucht en in de 2^e vlucht nog eens 4 ons. Met een collega samen hebben we ook buitenbakken gevuld met een mengsel van koffiedik, houtsnippers en bladeren. Dit heeft ook al oogst opgeleverd.

Een klein proefje met een wilgenstammetje heeft lang moeten staan maar uiteindelijk kwam er toch een oesterzwam. Ik wil het graag eens proberen met door de eigen club gesnoeide en verhakselde wilg.

Het mooie is dat je alsmaar door kunt gaan. Van een jonge gezonde kweek kun je stukken snijden waarmee je volgende kweken kunt starten. Aan belangstellenden lever ik graag een kweekje.

VAN LEZERS VOOR LEZERS
Red.

RecreatieVolleybal 60+

RecreatieVolleybal 60+ is actief in Leidschendam. We zijn een kleine groep liefhebbers (m/v) die op basis van recreatie, bewegen en gezelligheid volleybal aanbiedt. Als recreantengroep worden onderlinge partijtjes volleybal gespeeld.

We beoefenen volleybal alleen recreatief, in wekelijks wisselende samenstelling en niet in competitieverband, dus het past bij elk niveau. Wij spelen in Gymzaal 'De Vliethorst' op de maandag van 11:30 tot 12:45 uur.

Graag nodigen we de lezer van de GroenDoen en/of familieleden uit om geheel vrijblijvend eens langs te komen en een kijkje te nemen of mee te spelen.

Hoofdlocatie: Prinses Carolinalaan 1, 2263 VJ, Leidschendam
(Gymzaal De Vliethorst - Achteringang via speelplaats).
Tel. 070-327 26 50 (gymzaal De Vliethorst).
E-mail: groendoen@hetnet.nl (contactpersoon).

Je kunt ons ook terugvinden op de sociale kaart van Leidschendam/Voorburg. Ook een kijkje nemen? Je vindt **RecreatieVolleybal 60+** op de volgende link.
<https://www.socialekaartlv.nl/organisatie/441/recreatievolleybal-60->

**SLACHTOFFERHULP NEDERLAND OVERSPOELD
DOOR TELEFOONTJES**

 Paul Kusters

In memoriam Siem Paap

Op maandag 21 februari 2022 is Siem Paap overleden. Hij is 71 jaar oud geworden. Vanaf 2000 tot 2018 was hij lid van de knotgroep van de WGNL. De eerste jaren was hij ook nog actief als weidevogelbeschermmer en volgende ook de basiscursus daarvoor. Tot 2017 heeft hij menig wilg geknot. Siem was absoluut niet bang om in de hoogste bomen te klimmen. Naast het knotwerk en ook daarna was Siem nog vele jaren actief als bezorger van onze nieuwsbrief *GroenDoen*.

Toen hij rond 2017 een interne bloeding kreeg door een gescheurde buikaorta (aneurysma), heeft zijn leven aan een zijden draadje gehangen. Dankzij de alertheid van zijn vrouw heeft hij dit overleefd.

Hierna kon hij vanwege zijn duidelijk afgenomen conditie niet meer komen knotten. Het bestuur heeft hem een afscheidscadeau overhandigd. Ook zijn denkvermogen liep terug en In november 2021 is hij opgenomen in WoonZorgCentrum Prinsenhof in Leidschendam.

Vele WGNL`ers zullen nog vaak aan hem denken en we zijn dankbaar dat hij ons heeft mogen versterken.

Stichting Werkgroep Groenbeheer Nootdorp-Leidschendam (WGNL)

Secretariaat:
Harm Bosgraaf,
Tedingersstraat 82,
2266 KG Leidschendam
tel. 06-4685 1210

Penningmeester:
Paul Joormann,
Eli Heimanshof 9,
2341 PG Oegstgeest
tel. (071) 514 1727

Coördinatie & planning knotten:
Wim Visser, tel. (070) 327 9955

IBAN: NL94 INGB 0005 662740
St. Werkgroep Groenbeheer
Nootdorp Leidschendam
te Oegstgeest

Voor weidevogel- & uilenaspecten:
Martin van de Reep, tel. (070) 387 0080

website: <http://www.wgnl.nl>

GROENDOEN

Nieuwsgierig geworden en wilt u ons werk steunen?

- Ja, ik meld mij tot wederopzegging aan voor ten minste € 10,- per jaar als donateur van WGNL, maak het bedrag over op het rekeningnummer van de St. WGNL en ontvang dan 2x per jaar het blad GroenDoen.
- Ja, ik meld mij aan als vrijwilliger van WGNL, zet mij in voor weidevogels / knotten / beiden en ontvang tenminste 2x per jaar het blad GroenDoen. ¹⁾
- Nee, ik meld mij per 31 augustus a.s. AF als donateur van WGNL en ontvang niet meer het blad GroenDoen.

Voorletters: Achternaam:
Roepnaam: Geboortedatum: M / V ¹⁾
Adres:
Postcode: Woonplaats:
Telefoonnr: Mobiel nr: 06-.....
E-mailadres:

¹⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is.

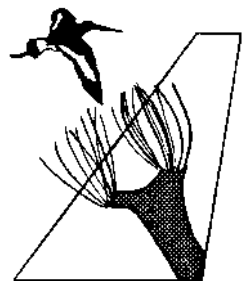

Frankeren

als

briefkaart

Stichting Werkgroep Groenbeheer
Nootdorp-Leidschendam
P/a Tedingerstraat 82
2266 KG Leidschendam

WERKGROEP GROENBEHEER
NOOTDORP-LEIDSCHENDAM